

تشریح طرح امداد رسانی

به حجاج بیت الله الحرام (۱۳۸۹)

ویژه زائران ناتوان و کهنسال

(مشمولان طرح)

بسمه تعالی

<< پیامبر اکرم (ص): خداوند یاری کردن مردمی را که کمک می جویند دوست دارد >>

حتماً مشاهده کرده اید در یک مراسم که به مناسبت خاص مذهبی یا ملی برگزار می شود بهر حال عده ای دچار مشکل می شوند مثلاً مسیر حرکت را نمی شناسند و از ادامه راه باز می مانند و یا از همراهان جا می مانند. حال تصور بفرمائید قرار باشد چنین مراسمی در یک کشور خارجی با مردمانی متفاوت و زبان و شرایط اقلیمی و محیطی و مقررات و رسوم جداگانه برگزار شود. بویژه اگر انسان بخواهد اعمال حج واجب خود را طبق مناسک مورد نظر در ایام و مکان خاص در میان انبوه مردمان از سایر کشورها و در محدودیت فضا و فشار جمعیت به انجام برساند بر دشواری و پیچیدگی موضوع می افزاید.

درست است که حجاج از ایران در قالب کاروانی سفر می کنند و یک ماه در کنار هم زندگی می کنند و طبعاً از یکدیگر حمایت می نمایند و در صورت بروز مشکل به یاری بقیه می شتابند، اما بعضاً شرایطی پیش می آید که بر اثر ازدحام جمعیت و یا عوامل دیگر بین اعضای کاروان فاصله می افتد و انسان مسیر و یا وسیله نقلیه و راه منزل و ایستگاه اتوبوس و خیمه و یا محل قرار کاروان را پیدا نمی کند.

برای اینکه چنین وضعی پیش نیاید و یا به حداقل برسد سازمان حج و زیارت از ماهها قبل از سفر و بر اساس تجارب طولانی خود با بکار گرفتن ظرفیت نهاد کاروان اقدام به پیشگیری نموده است بدین ترتیب که :

۱- عده ای از افراد با تجربه را بنام **واحد امداد** اعزام کرده و در مراکز و پایگاه هایی در اطراف حرم و ایستگاه اتوبوس و محل ستاد حج و ستادهای فرعی و همینطور در عرفات و منا مستقر کرده و به زائران یاری می رسانند. این عده با لباس های مخصوص در محل مأموریت خود حاضر شده و به انجام وظیفه می پردازند.

۲- در کنار افراد ثابت و موظف، یک خدمه تلاشگر از هر کاروان به عنوان **امدادگر** به جمع واحد امداد می پیوندند اینان زیر نظر ستادهای حج در مکه و مشاعر فعالیت می نمایند و لباس متحدالشکل به تن داشته که به راحتی قابل شناسائی هستند.

۳- در داخل کاروان ها نیز هر چند نفر افراد خصوصاً افراد ضعیف و ناتوان و کهنسال را به یک فرد داوطلب جوان تر می سپارند تا از آنها مراقبت نمایند و در همه احوال و اوقات بخصوص در فرودگاه و میقات و ایستگاه و جمرات و خیمه ها و ضعیف ترها را پوشش می دهند. این افراد را **امدادیار** می نامند.

۴- علاوه بر اینها و با تمام آموزش ها و توجیهاتی که انجام می گیرد و لوازم و ابزارهایی مثل رنگ و نشانه و فلش و بالون با نقش پرچم کشورمان و شماره و بهره برداری می گردد که مدیران کاروان ها معمولاً زائران خود را با این علامت ها آشنا می نمایند.

با همه این اوصاف اگر زائری دچار مشکل شد و احساس کرد که مسیر را نمی شناسد و از ادامه حرکت بازماند چه باید بکند؟ توصیه ما این است که :

- آرامش خود را حفظ کند.
- اندکی در جای مناسب توقف نماید.
- بدنبال علائم و نشانه ها و امدادگران باشد.
- نشانی را از مأموران ایرانی و سعودی و کسبه سؤال کند.
- به رهگذران و ناآشنایان اعتماد نکند.
- خودروی ناشناس سوار نشود.
- به اولین کاروان ایرانی ملحق شود.

مطمئن باشد که برایش اتفاق ناگواری نخواهد افتاد. انشاء...

حجتان مقبول - واحد امداد و راهنمایی زائران

اردیبهشت ۱۳۸۹